

[Ministeren for offentlige arbejder.]

har været gældende i mange år på dette område.

Det ærede medlem hr. Poul Sørensen talte om, at derovre ved Siødæmningen kunne gives arbejderne 50 kr. om dagen, hvis man ville bruge maskinerne. Jeg tror ikke, tallet er rigtigt, men det er muligt, at det kunne ligge i nærheden af det; jeg har ikke beregninger for det og kan ikke svare på det. Men hvem vil gøre det? Hvad kan det nytte, at man fortæller de arbejdsløse, at de kunne komme ud for noget sådant, når det er et fata morgana, når der ikke er nogen virkelighed, ikke nogen realiteter, bag det? Jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. Poul Sørensen vil være med til at forhøje arbejdsløshedsunderstøttelsen til 50 kr. om dagen; de udtalelser, det ærede medlem tidligere har fremsat, har ikke tydet på tendenser i den retning.

Det ærede medlem hr. Poul Sørensen talte ligesom andre ærede ordførere om, at det, vi trænger til, er en virkelig beskæftigelsespolitik. Det er jo det, den nuværende regering går ind for; det er det, vi først og fremmest vil arbejde for, og man skal ikke prøve at stille den her omtalte sag op, som om den beskæftigelsespolitik, vi vil føre, er at sætte de 500-600 arbejdere i gang, som vi her har skaffet beskæftigelse til. Nej, det er en helt anden, produktiv linje, vi vil føre; men vi har gjort, hvad vi kunne på dette lille område for ud fra menneskelige følelser at række en hjælpende hånd.

Jeg synes, der er meget lidt menneskelighed i det ærede medlem hr. Poul Sørensens og det ærede medlem hr. N. Chr. Christensens stillingtagen til dette problem. Man må huske på, at dette ikke bare er et spørgsmål om maskiner eller håndkraft; det er et spørgsmål om mennesker og i mange tilfælde om folk, der har opbrugt deres understøttelse, folk, der har gået så længe arbejdsløse, at de er kommet ud af hele arbejdsrytmen. De, der har været arbejdere, i hvert fald ved fysisk arbejde, ved, at der ikke er noget så ødelæggende, som hvis en mand går arbejdsløs måned efter måned, år efter år, kommer ud af arbejdsrytmen og ud af den indstilling, man nu engang skal have over for arbejdet. Det er sikkert, når det kommer til styk-

ket, af væsentlig betydning for samfundet at bevare så mange som overhovedet muligt ved arbejdet — selv om arbejdet er af den karakter, her er tale om — så de i alt fald kan beholde arbejdsrytmen og være tjenlige til at gå ind i det produktive arbejde. Det væsentlige er, at vi samles om at skabe så meget arbejde som muligt.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen sagde, at han kendte kommunernes stilling til dette spørgsmål, og han ville deri lægge det samme, som det ærede medlem hr. Poul Sørensen var inde på, at når kommunerne ikke fremførte nogen videre protester over for disse ting, var det, fordi de var bange for ikke at få tilsagn om vejfondstilkud. Jeg tror ikke, det er rigtigt; jeg tror, det er at undervurdere den menneskelige indstilling, der råder ude omkring blandt både regeringspartiernes og oppositionspartiernes kommunale repræsentanter. Jeg tror, det er virkelig menneskelige følelser og hensyn, der dikterer deres holdning til de arbejdsløse.

Man har gerne villet inddrage i debatten — især var det ærede medlem hr. Poul Sørensen inde på det — den frie stilling, ministeren for offentlige arbejder har med hensyn til at dele penge ud; den dertil indrettede presse har også moret sig med at drøfte dette. Men der er jo ikke indført noget nyt på dette område. Vi havde i forrige samling en stor debat om dette spørgsmål. Anledningen til debatten var, at en tidligere konservativ trafikminister havde givet en bevilling til gadearbejder og i forbindelse hermed erhvervelse af Østifternes Kreditforenings bygning; det ærede medlem hr. Poul Sørensen ved, at det var årsagen til, at vi fik den store diskussion her i fjor. Den frie stilling er altså ikke noget nyt; det har altid været sådan, så længe vi har haft loven i den affattelse, den har i dag. Jeg sagde dengang, og jeg gentager det i dag, at jeg er parat til at diskutere de former, hvorunder vejfondstilkuddene bliver givet. Jeg synes, at en passende lejlighed til at diskutere dette må være, når vi får loven om tilskud til offentlige veje til behandling i løbet af nogle uger. Til den tid vil der blive nedsat et udvalg til behandling af sagen, og dér synes jeg det vil være rimeligt at man tager dette spørgsmål op. Jeg har altså